

Потреби можуть бути основними причинами певних психічних станів, переживань, почуттів людини. Залежно від того, задовольняються або не задовольняються потреби, людина переживає стан напруги або спокою, радості або горе, почуття задоволеності або незадоволеності. Важлива характеристика потреб людини полягає також у тому, що кожна з них здобуває конкретний зміст залежно від умов і способів її задоволення. Внутрішній стан потреби організму в чомусь сигналізує лише про необхідність змінити цей стан, тобто задовольнити організм. Що ж стосується конкретної потреби, то вона формується під впливом зовнішніх умов, тобто факторів, які обумовлюють необхідність змінити стан організму. Оскільки потреби людини характеризуються предметним змістом, обумовленим умовами життя, та будь-яка потреба є насамперед особливою формою відбиття умов життя: економічного стану, виховання особистості, традицій тощо. У поведінці людини та або інша потреба може проявлятися ситуативно, тобто тільки в конкретний момент, не відбиваючи тим самим якусь стійку структуру потреб. Після того як ця інформація отримана, тобто потреба задоволена, активність у подібних контактах знижується.

Таким чином, як система потреб, так і ситуативні потреби, виступаючи джерелом активності особистості, регулюють поведінку людини. Маючи деяку стійкість, стабільність, система потреб людини одночасно пластична: вона може мінятися під впливом соціальних умов або цілеспрямованого впливу - виховання.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ БЕЗПЕКИ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Гарагага Т.В.

Науковий керівник – Волгіна Н.О., ст. викладач

Банківська система - це одна з найбільш важливих складових сучасної ринкової економіки, тому проблема забезпечення безпеки банківської діяльності є максимально актуальною. Сьогодні банківський сектор України займає достатньо “непоказне” місце у світі. Служба кредитних рейтингів Standard&Poore’s відносить його до групи високо - ризикових. Згідно з градацією ВІСРА (Banking Industry Country Risk Assessment) держави поділяються на групи за рівнем ризику в їх банківських системах, де 1 група - це країни з найменшим ризиком і 10, відповідно, - країни з найбільшим рівнем ризику. Окрім України до групи таких країн відносять: Азербайджан, Венесуелу, Ямаїку, Парагвай та Камбоджу.

Безпека банківської системи має напрями: фізична безпека та інформаційна. До фізичної безпеки відносять такі фактори, як: охорона банку, забезпечення захисту інкасації, протипожежна система захисту, відбір надійних та чесних працівників, запровадження спецзаходів та інше, а до інформаційної безпеки відносять: створення системи захисту інформації банку, система розвідки, аналіз інформації, що потрібна для ефективного функціонування банку.

У сучасному світі значимість та вартість зберігання інформації суттєво збільшилися, що, як наслідок, не змогло не залучити зростання інтересу злочинців до неї. Ще 30 років тому об'єктом інформаційних атак були дані про клієнтів та саму діяльність банку, але вони були досить нечастими, круг їх замовників був дуже вузьким, а шкода не така вже і велика. Зараз в результаті розповсюдження електронних платежів та пластикових карток об'єктом шахраїв стали безпосередньо кошти клієнтів та самого банку.

Україна також не залишилася без уваги, наприклад, у 2016 році хакери викрали 1 млн. доларів з Банку Кредит Дніпро за допомогою розповсюдження вірусного програмного забезпечення, вони перерахували ці кошти до банку у Китаї та зняли готівку також там. А у 2017 році шахраї викрали більше 10 млн. грн. з банківських карт приблизно 1,5 тис. українців. Тобто зараз для здійснення злому банківської системи зовсім не обов'язково вриватися в банк. Здійснити злом користувач мережі може зі свого персонального комп'ютера, тому проблема питання інформаційної безпеки в банках стоїть досить гостро.

Не слід також забувати, що стабільне функціонування банківської системи впливає на стабільність економіки. Порушення працездатності навіть одного великого банку може привести до збою всієї банківської системи, і, як наслідок, до уповільнення темпів розвитку економіки. Завдання системи безпеки банку - не допускати порушень роботи, пов'язаних з протиправними діями або екстремними ситуаціями.

Для банківської системи України характерні наступні проблеми: банки приділяють недостатню увагу виявленню та вирішенню проблем забезпечення інформаційної та фінансової безпеки, характерний слабкий рівень політичного керівництва банками, неясні цілі, відсутність чіткого розуміння напрямків розвитку банків з боку топ-менеджерів, в банках в недостатній мірі впроваджуються інноваційні інформаційні технології та прогресивні досягнення управлінської науки, які слабо використовуються як інструмент вирішення організаційних проблем.

Для запобігання загроз діяльності банку слід представити чітку систему оперативного та стратегічного управління безпекою банку. Необхідне удосконалення системи банківського нагляду відповідно до

міжнародних стандартів, реалізація заходів, що спрямовані на підвищення якості корпоративного управління та управління кредитними ризиками в банках шляхом розробки спеціальних нормативних актів та удосконалення платіжної системи шляхом активного контролю з боку НБУ.

Щоб забезпечити себе і своїх клієнтів, банки організують заходи захисту, в числі яких захист АСОІБ (автоматизована система обробки інформації банків). При цьому необхідно враховувати, що захист АСОІБ банку - дорогокоштовний і складний захід. Так наприклад, Barclays Bank (Лондон) витрачає на захист своєї автоматизованої системи близько 20 млн. дол. щорічно.

Отже, безпека банківської системи залежить від великої кількості факторів, які необхідно враховувати ще на етапі проектування цієї системи. Для кожного окремого виду банківських операцій та інших способів обміну конфіденційною інформацією існують свої специфічні особливості захисту. Таким чином, організація захисту банківських систем - це цілий комплекс заходів, які повинні враховувати як загальні концепції, так і специфічні особливості.

ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ ВИРОБНИЧИХ МОЖЛИВОСТЕЙ В КОНТЕКСТІ ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСІВ І СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Дягілева А.Р.

Науковий керівник – Волгіна Н.О., ст. викладач

Сталий розвиток – процес економічних та соціальних змін, при якому використання природних ресурсів, напрямок інвестицій та розвиток індивідуальності узгоджені один з одним та утворюють теперішній та майбутній потенціал для більш повного і якісного задоволення людських потреб.

Стійкий розвиток – складне комплексне поняття, яке має декілька аспектів, серед яких можна відмітити соціальний прогрес та економічний розвиток (соціально-економічний аспект); відповідальність за довкілля (екологічний аспект); ясный світ та ін.

В даній роботі ми зупинимося на такому аспекті сталого розвитку як ясный світ. Цей аспект утворюють: управління життєвим циклом продуктів; ефективне використання ресурсів; виробництво згідно з принципами сталого розвитку.

Ресурси, а точніше завжди існуюче їх обмеження, обумовлює необхідність вирішення проблеми їх ефективного використання як на макро, так і на мікро- рівнях. Виробництво благ потребує значної кількості ресурсів, більшість з яких за своєю природою є вичерпними.